

נדריים נד

עניין: נונא סמא לעינים

ליקוטי מוהר"ן תורה אות א'

דע כי ע"י התורה. נתקבלים כל התפילות וכל הבקשות שאנו מבקשים ומתפללים. והחן והחשיבות של ישראל נתעלה ונחרומם בפני כל מי שצריכין הן ברוחני הן בגשמי. כי עכשיו בעו"ה חן וחשיבות האמיתי של ישראל נפל. כי עכשיו עיקר החשיבות והחן הוא אצלם. אבל ע"י התורה נתעלה החן והחשיבות של ישראל. כי התורה נקראת (משלי ה') אילת אהבים ועלת חן. שמעלה חן על לומדיה. (עידובין ג"ד ע"ב) ועי"ז נתקבלין כל התפלות והבקשות:

כי איש הישראלי צריך תמיד להסתכל בהשכל של כל דבר. ולקשר עצמו אל החכמה והשכל שיש בכל דבר. כדי שיאיר לו השכל שיש בכל דבר. להתקרב להש"י ע"י אותו הדבר. כי השכל הוא אור גדול ומאיר לו בכל דרכיו. כ"ש (קהלת ח') חכמת אדם תאיר פניו. וזה בחי' יעקב כי יעקב

החכמה תחיה וכו'. אך מחמת שאור השכל גדול מאד. א"א לזכות אליו כ"א ע"י בחי' נח שהוא בחי' מלכות. כ"ש (תהלים ע"ב) לפני שמש ינון שמו ופרש"י לשון מלכות. וזה בחי' לבנה. כי הלבנה אין לה אור מעצמה כ"א מה שמקבלת מהשמש. (וזהו יחי דר"ח ע"א ורמ"ט ע"ב) וזהו בחי' מלכות דלית לה מגרמה כלום. אלא מה שמקבלת מן החיית. שהיא בחי' חכמה. בחי' שמש כנ"ל. ונעשה אור הלבנה כאור החמה. אבל מי שאינו מקשר

פרפאות לחכמה

ולא הלכו בה שהוא ההילוך והטורח בהתורה. (שם לעיל) א"א לזכות אליו כ"א ע"י בחי' נון וכו' עיין נדריים ד' נד ע"ב נון סמך עיין נונא סמא לעינים היינו להסתכל על השכל וכו' שזוכין ע"י הנון

בני יששכר מאמרי חודש חשוון מאמר א'

מרחשון הנוצר באות נ' כנ"ל בו התחילה הנפילה בעוה"ר והיתה המרידה במלכות בית דוד ויעש ירבעם את החג בחדש השמיני החדש אשר בדא מלב"ו [מ"א יב לג] (בו"ל כנ"ל) ואמרו אין לנו חלק בדוד ראה ביתך דוד [שם יב טז], הנה בעוה"ר בחדש הזה התחילה הסיבה לנפילת אות נ', וסיבה לדורות אחרונים להפסקת הנבואה, אבל הש"י ברוב רחמיו נתן במתנה בחדש כסלו אות ס' הארה מן אור הגנוז שעכ"פ לא תפסיק רוח הקדש כל ימי עניינו ומרודינו, על כן נקרא הנפלאות נ"ס, אות הס' סומכת לנפילת אות נ', על כן נס דחנוכה לא ניתן לכתוב בדברי נבואה רק בעל פה [וימא כט]. כי אדרבא כל מתנתה הוא לכל ימי הפסקת הנבואה שיהיו ישראל צופים עכ"פ ברוח הקדש עד כי יבא זמן ונבאו בניכם ובנותיכם.

ע"כ כן אמרו רז"ל דוד לא רמוז נ' באשרי מפני שיש בה מפתח וכו', כי הנה החדש הנוצר באות נ' בו התחילה המרידה במלכותו ואמרו ראה ביתך דוד וזה היתה נסיבה מאת הש"י שתופסק הנבואה בדורות האחרונים, ואמרו אפילו הכי חזר דוד וסמכ"ה (באות ס') ברוח הקדש, שעל ידי הארת נר חנוכה בחדש כסלו הנוצר באות ס' לא יופסק עכ"פ רוח הקדש עד אשר נזכה ב"ב ובקשו את י"י אלקיהם ואת דוד מלכם [הושע ג ה], אז יהיה

פרי צדיק לוי דחנוכה ור"ח טבת אות יח

כרוס שהוא עמיד להיות כרוס וליפול כמ"ש. וכן בחודש כסלו היה המצח ליומם ואח"כ ימי חטבה שגא' אל ה' ויאר לו שמרמז לחנוכה וכמ"ש בפסיקתא דמטעס זה אומרים הלל בחטבה. והייט שהש"י מאיר לו באור הששנע"פ בימי חטבה (כמשנ"ח מ"ג) ומחיל חודש טבת שהמלך אוח' ע' ברוגז שלא יהיה בטעס דרגא דעשו רק ברוגז ומרדה שהוא פחד יחזק אש דקדושה והוא ע' פ"ס דתורה וכמ"ש (תענית ד.) הלא ז"מ דרמח אורייתא הוא דקא מרחחא ליה שגא' הלא כה דברי מאש. והייט חושבנ"פ כמ"ש (שבת קלח:) דבר ה' ז' הלכה. וכן למדי מקרא דברי כאש (סוף תגינה)